

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 2/2019-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3582/2013, EX 2242/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3582/2013, EX 2242/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že „*má v extrémne dlhom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV v Bratislave pod č.k. 16Er/3582/2013-16 , EX 2242/2013 postavenie oprávneného .*

*V danej veci porušovateľ dňa 22.07.2013 udelil poverenie súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5104 094295 * na uspokojenie pohľadávky sťažovateľa vo výške 4.108,29 eur istiny s prisl. a trov exekúcie a to na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/261/2000-236 zo dňa 12.12.2012.*

Uznesením č.k. 16Er/3582/2013-16 , EX 2242/2013 zo dňa 10.11.2017, doručeným zast. advokátovi [REDAKOVANÉ] dňa 09.01.2018 (príloha č. 2, č. 3) porušovateľ výrokom č. I exekúciu zastavil (voči tomuto výroku pripustil odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia) a to všetko z dôvodu (bod. č. 2 odôvodnenia) , že uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 33 Exre/426/2012-13 zo dňa 18.02.2014 , ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.04.2014, súd rozhodol o výmaze obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] z obchodného registra a následne bola spoločnosť dňa 24.04.2014 ex offo vymazaná z obchodného registra...

Teda exekútor si neospravedlňuje / neakceptovateľneaw zanedbal svoje povinnosti mu uložené Exekučným poriadkom, v danej veci po vydaní mu poverenia sa o vec riadne nestaral, nekonal efektívne, nekonal s urýchlením , čo malo v konečnom dôsledku za následok, že exekučné konanie trvalo a v čase podania tejto ústavnej sťažnosti aplikáciou rozhodnutia Súdu vo veci Zarembová proti Slovensku z 25.11.2010 trvá neprimerane dlho , došlo k porušeniu primeranej lehoty , ergo sa nie vinou sťažovateľa, ale vinou neefektívneho konania exekútora a jeho zjavného nezájmu o vec , keďže sa predĺžilo neprimerane o viac ako 3 roky a 8 mesiacov (od 25.04.2014 do 09.01.2018) , čo je z ústanoprávneho hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné. “.

3. Ďalej sťažovateľka uviedla: «Sťažovateľ tvrdí, že je naďalej obeťou porušenia Dohovoru , v dôsledku porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru utrpel nepopierateľnú nemajetkovú ujmu .

Sťažovateľ k neprimeranej dĺžke exekučného konania v trvaní viac ako 4 ROKY a 6 MESIACOV (od 22.07.2013 - vydanie poverenia exekútorovi), včítane pasivity exekútora a nezáujmu o vec viac ako 3 ROKY a 8 MESIACOV (od 25.04.2014) neprispel.

Stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok exekučného konania stále trvá , keďže uznesenie porušovateľa č.k. 16Er/3582/2013-16 , EX 2242/2013 zo dňa 10.11.2017, doručené zast. advokátovi [REDAKOVANÉ] dňa 09.01.2018 (príloha č. 4) nie je stále právoplatné , porušovateľ výrokom č. I exekúciu zastavil , voči tomuto výroku pripustil odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia.

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam vzhľadom k tomu, čo je v danej veci pre sťažovateľa v hre - „at stake“.»

4. Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod č.k. 16Er/3582/2013-16, EX 2242/2013 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava IV sa prikazuje v konaní vedenom pod č.k. 16Er/3582/2013-16 , EX 2242/2013 konať bez zbytočných prietahov.

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 4 200,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť jej do 2 mesiacov od právoplatnosti nález.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nález.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúca porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

8. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti

ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka v sťažnosti sama uviedla, že okresný súd vo veci rozhodol uznesením z 10. novembra 2017, ktoré právnenému zástupcovi sťažovateľky bolo doručené 9. januára 2018. Vzhľadom na uvedené (sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu z 10. novembra 2017 odvolanie nepodala) ústavný súd sťažovateľkinu sťažnosť z 19. januára 2018 doručenú ústavnému súdu 23. marca 2018 považuje za zjavne účelovú. Ústavný súd na okresnom súde taktiež zistil, že uznesenie okresného súdu z 10. novembra 2017, ktorým bolo vo veci rozhodnuté tak, že exekúciu zastavuje, súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznáva a oprávnený a povinný nemajú právo na náhradu trov exekučného konania, nadobudlo právoplatnosť v druhom výroku 16. januára 2018 a v prvom a treťom výroku 1. februára 2018.

10. Keďže sťažovateľka namieta porušenie označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. januára 2018, t. j. v čase, keď napadnuté konanie už bolo skončené (10. november 2017), a preto k namietanému porušovaniu označených práv už nemohlo dochádzať a právna neistota sťažovateľky už nemohla trvať, ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

11. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľky.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019